

Universitätsbibliothek Paderborn

**Symma Totius Theologiæ S. Thomæ Aquinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum accidentia sint sine subiecto? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

mentalibus dimensionibus : vt dicum est *.

Ibidem.

Ad tertium dicendum , quod dimensiones panis & vini consecrati manent , immutatione circa eas miraculose facta , quantum ad alia accidentia , vt dicum est *.

q.75.a.30

¶ 6.

QVÆST. LXXVII.

De accidentibus remanentibus in hoc sacramento , in octo articulos divisâ .

D EINDE considerandum est de accidentibus remanentibus in hoc sacramento .

¶ Et circa hoc queruntur octo .

¶ Primo , vtrum accidentia quæ remanent , sint sine subiecto ?

¶ Secundo , vtrum quantitas dimensiua sit subiectum aliorum accidentium ?

¶ Tertio , vtrum huiusmodi accidentia possint immutare aliquod corpus extrinsecum ?

¶ Quarto , vtrum possint corrumpi ?

¶ Quinto , vtrum ex eis possit aliiquid generari ?

¶ Sexto , vtrum possint nutritre ?

¶ Septimo , de fractione panis consecrati .

¶ Octauo , vtrum vino consecrato possit aliiquid per misceri ?

ARTIC. I.

Vtrum accidentia remaneant sine subiecto in hoc sacramento ?

A D primum sic proceditur . Videtur , quod accidentia non remaneant in hoc sacramento sine subiecto . Nihil enim inordinatum aut fallax debet esse in hoc sacramento veritatis . Sed accidentia esse sine subiecto , est contra rerum ordinem , quem Deus naturæ indidit : videtur etiam ad quamdam fallaciam pertinere , cum accidentia naturaliter sint signa naturæ subiecti . Ergo in hoc sacramento non sunt accidentia sine subiecto .

¶ 2 Præterea , fieri non potest etiam miraculosè , quod definitio rei ab ea separetur , vel quod vni rei conueniat definitio alterius rei (puta q̄ homo manēs

V 4 ho-

456

SUP. 975

a.5. ¶ 1.

d.47. a.4

c. ¶ 4. d.

12. q.11. a.

1. ¶ 4.

con. c. 63.

¶ 63. ¶

quot. 3. n.

1. et quo.

4.4.5. ¶

op. 2. c. 8.

¶ 1 Cor.

11. lcc. 3.

coh. 5.

96.28.8.3 homo sit animal irrationale) ; ad hoc enim sequetur contradictoria esse simul : hoc enim quod significat nomen rei, est definitio, ut dicitur in 4. * mera. Sed ad definitionem accidentis pertinet, quod sit in subiecto: ad definitionem verò substantie, quod per se subsistat non in subiecto. Nō ergo potest miraculose fieri, q̄ in hoc sacramēto sint accidentia sine subiecto.

¶ 3 Præterea, Accidens individuatur ex subiecto. Si ergo accidentia remanent in hoc sacramento sine subiecto, non erunt individua, sed vniuersalia. Quod patet esse falsum : quia sic non essent sensibilia, sed intelligibilia tantum.

¶ 4 Præterea, Accidentia per consecrationem huius sacramenti, non adipiscuntur aliquam compositionem. Sed ante consecrationē nō erant composita neq; ex materia, & forma, neque ex quo est, & quod est. Ergo etiam post consecrationem non sunt composita altero horum modorum. Quod est inconveniens: quia sic essent simpliciora quam angelii: cum tamen haec accidentia sint sensibilia. Non ergo accidentia remanent in hoc sacramento sine subiecto.

SED contra est, quod Gregor. dicit in * homilia paschali, quod species sacramentales sunt illarum, rerum vocabula, quæ ante fuerunt, scilicet panis & vini. Et ita cum non remaneat substantia panis & vini, videtur quod huiusmodi species remaneant sine subiecto.

RESPONDEO dicendum, quod accidentia panis & vini, quæ sensu deprehenduntur in hoc sacramento remanere post consecrationem, non sunt sicut in subiecto in substantia panis & vini, quæ non manet (ut supra habitum est *) ; neque etiam in forma substantiali, quæ non manet : & si remaneret, subiectum esse non posset, ut patet per Boet. ¶ in lib. de trin. manifestū est etiam, quod huiusmodi accidentia non sunt in substantia corporis & sanguinis Christi sicut in subiecto : quia substantia humani corporis nullo modo potest his accidentibus affici: neque etiam est pos-

*Refertur
de cons.
d. 2. cap.
Species.*

975.8.3.
¶ 6.
† in li. de
tri. ante
med.

possibile, quod corpus Christi gloriosum & impa-
bile existens, alteretur ad suscipiendas huiusmodi
qualitates.

Dicunt autem quidam, quod sunt sicut in subiecto
in aere circumstante. Sed nec hoc esse potest. Pri-
mo quidem, quia aer non est huiusmodi accidentium
susceptivus. Secundo, quia huiusmodi accidentia
non sunt ubi est aer, quinimmo ad motum harum
specierum aer depellitur. Tertio, quia accidentia non
transeunt de subiecto in subiectum: ut scilicet idem
accidens numero quod primo fuit in uno subiecto,
postmodum fiat in alio. Accidens enim numerū ac-
cepit à subiecto: vnde non potest esse, quod idem nu-
mero manens, sit quandoque in hoc, quandoque in il-
lo subiecto. Quarto, quia cū aer non spolietur acci-
dibus proprijs, simul haberet accidentia propria &
aliena. Nec potest dici, q̄ hoc fiat miraculosè virtute
cōsecrationis: quia verba consecrationis hoc non
significant: quę tamen non efficiunt nisi suum signifi-
catū. Et ideò relinquitur, quod accidentia in hoc sac-
ramento, manent sine subiecto. Quod quidē virtute
diuina fieri potest. Cum enim effectus magis depen-
deat à causa prima, quam à causa secunda, Deus qui
est prima causa substantiæ & accidentiis, per suam in-
finitam virtutem conseruare potest in esse accidens,
subtracta substantia, per quam conseruabatur in esse,
sicut per propriam causam: sicut etiam aliquibus con-
ceduntur ex speciali priuilegio pr̄ter legem com-
munem. sicut etiam humanum corpus formauit in utero
virginis sine virili semine.

Ad primum ergo dicendum, quod nihil prohibet
aliquid esse ordinatum secundum communem legem
naturæ, cuius tamen contrarium est ordinatum se-
cundum speciale priuilegium gratiæ; vt patet in re-
fusciatione mortuorum, & in illuminatione exorū:
prout etiam in rebus humanis quædam aliquibus con-
ceduntur ex speciali priuilegio pr̄ter legem com-
munem. Et ita etiam licet sit secundum communem

naturæ-

naturæ ordinem, quod accidens sit in subiecto: ex speciali tamen ratione secundum ordinem gratiæ, accidentia sunt in hoc sacramento sine subiecto, propter rationes supra inductas*.

In terp.
art.

Ad secundum dicendum, quod cum ens non sit genus, hoc ipsum, quod est esse, non potest esse essentia substantiaz vel accidentis. Non est ergo definitio substantiaz ens per se sine subiecto; nec definitio accidentis, ens in subiecto: sed quidditat, seu essentia substantiaz competit habere esse non in subiecto; quidditat autem sive essentiæ accidentis competit habere esse in subiecto. In hoc autem sacramento non datur accidentibus, quod ex vi suæ essentiæ non sint in subiecto, sed ex diuina virtute sustentante. Et ideo non desinunt esse accidentia: quia nec separatur ab eis definitio accidentis, quæ est aptitudo ad subiectum, quæ semper manet in ijs, non actualis inhærentia, nec competit eis definitio substantiaz.

Ad tertium dicendum, quod huiusmodi accidentia acquisierunt esse individuum in substantia panis & vini, qua conuersa in corpus & sanguinem Christi, remanent virtute diuina accidentia in illo esse individuato, quod prius habebant. Vnde sunt singulæria & sensibilia.

Ad quartum dicendum, quod accidentia huiusmodi, manente substantia panis & vini, non habebant ipsa esse, sicut nec alia accidentia; sed subiecta eorum habebant huiusmodi esse per ea: sicut nix est alba, per albedinem. Sed post consecrationem ipsa accidentia quæ remanent, habent esse: vnde sunt composita ex esse, & quod est (sicut in prima parte de angelis dictum est *); & cum hoc habent compositionem partium quantitatuarum.

ARTIC. III.

Vtrum in hoc sacramento quantitas dimensua panis, vel vini, sit aliorum accidentium subiectum?

A secundum sic proceditur. Videtur, quod in hoc sacramento quantitas dimensua panis vel vini,

1. p. q. 51.

2. 2. q. 3.

457

4. d. 12. q.

2. ar. 1. q.

3. q. 4.

con. c. 62.

co. 2. q.

c. 64. et 1.

C. r. 11. le.

q. c. 5. fin.